

Marți, 10 martie 2009

Sistemul european comun de azil

P6_TA(2009)0087

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la viitorul sistemului european comun de azil (2008/2305(INI))

(2010/C 87 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 63 alineatele (1) și (2) din Tratatul CE,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților, precum și protocolul său adițional din 1967,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul din statele membre de către un resortisant al unei țări terțe ⁽¹⁾ (Regulamentul „Dublin”),
- având în vedere Directiva 2003/9/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre ⁽²⁾ („Directiva primire”),
- având în vedere Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat ⁽³⁾ („Directiva privind azilul”),
- având în vedere Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională, și referitoare la conținutul protecției acordate ⁽⁴⁾,
- având în vedere raportul Comisiei privind aplicarea Directivei 2003/9/CE din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil (COM(2007)0745),
- având în vedere Rezoluția sa din 14 aprilie 2005 privind Lampedusa ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 aprilie 2006 privind situația taberelor de refugiați din Malta ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 21 iunie 2007 privind azilul: cooperare practică, calitatea procesului decizional în cadrul sistemului european comun de azil ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 2 septembrie 2008 cu privire la evaluarea sistemului de la Dublin ⁽⁸⁾,
- având în vedere rapoartele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne cu privire la vizitele efectuate în diverse centre de cazare pentru a monitoriza condițiile de primire,

⁽¹⁾ JO L 50, 25.2.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO L 31, 6.2.2003, p. 18.

⁽³⁾ JO L 326, 13.12.2005, p. 13.

⁽⁴⁾ JO L 304, 30.9.2004, p. 12.

⁽⁵⁾ JO C 33 E, 9.2.2006, p. 598.

⁽⁶⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 301.

⁽⁷⁾ JO C 146 E, 12.6.2008, p. 364.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0385.

Marți, 10 martie 2009

- având în vedere hotărârea Curții de Justiție a Comunităților Europene din 6 mai 2008 în cauza C-133/06, Parlamentul European contra Consiliul Uniunii Europene ⁽¹⁾, cu privire la o acțiune în anulare a Directivei privind azilul, care are drept scop îndeosebi obținerea anulării dispozițiilor directivei referitoare la procedura de adoptare și de modificare a listelor comune minime cuprinzând țările sigure,
 - având în vedere Pactul european cu privire la azil și imigrare adoptat de Consiliul European din 16 octombrie 2008, al cărui al patrulea obiectiv este „construirea unei Europe a azilului”,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A6-0050/2009),
- A. întrucât instrumentele legislative din prima fază a aplicării sistemului european comun de azil (SECA) au permis introducerea unor norme minime comune, dar nu și introducerea unor condiții egale de acces la protecție în ansamblul teritoriului Uniunii, astfel încât fenomene precum deplasările secundare și cererile multiple continuă să existe;
- B. întrucât criteriile referitoare la prima țară de intrare, prevăzute de sistemul de la Dublin, pot avea drept efect împovărarea anumitor state membre în mod disproporționat, mai ales a celor care reprezintă granița externă a UE, pur și simplu din cauza poziției lor geografice expuse și întrucât acest fapt are consecințe dăunătoare atât pentru statele membre, cât și pentru solicitanții de azil;
- C. întrucât, în urma evaluării Comisiei asupra sistemului de la Dublin, s-a constatat că în 2005, cele 13 state membre de graniță s-au confruntat cu probleme din ce în ce mai mari din cauza sistemului de la Dublin;
- D. întrucât în raportul său menționat anterior privind Directiva primire, Comisia constată probleme grave în ceea ce privește aplicarea acesteia, în special în centrele închise și în zonele de tranzit, aspect de care delegațiile parlamentare și-au putut da seama în timpul numeroaselor lor vizite pe teren,

Observații generale

1. constată că anul trecut numărul refugiaților a crescut la nivel global cu mai mult de 12 milioane și 26 de milioane de persoane strămutate intern; în acest context, sprijină instituirea unui SECA și salută planul de acțiune în materie de azil al Comisiei, care servește drept foaie de parcurs pentru realizarea SECA;
2. regretă faptul că, datorită modificării temeiului juridic ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, se are în vedere amânarea până în 2012 a realizării celei de-a doua faze a SECA, care trebuie să elimine diferențele dăunătoare dintre sistemele de azil ale statelor membre;
3. atrage atenția asupra faptului că, între statele membre, pentru anumiți resortisanți ai țărilor terțe, rata de recunoaștere a candidaților la statutul de refugiat variază de la aproximativ 0 % până la 90 %;
4. insistă asupra faptului că armonizarea normelor, care ar trebui să conducă la o procedură comună și la un statut uniform în materie de azil, ar trebui să aibă drept rezultat un nivel ridicat al protecției în ansamblul Uniunii și nu trebuie să coboare standardele acestuia, pentru ca regimul comun de azil să nu-și piardă valoarea adăugată;
5. regretă că, în ultimii ani, conceptul de azil ca instituție, o componentă esențială a democrației și protecției drepturilor omului, a cunoscut o degradare semnificativă; reafirmă necesitatea respectării pe deplin a drepturilor și nevoilor solicitanților de azil și a principiului nereturnării;

⁽¹⁾ JO C 158, 21.6.2008, p. 3.

Marți, 10 martie 2009

6. reamintește că Uniunea ar trebui să prevadă mecanisme la frontierele sale externe pentru a identifica solicitanții de azil și pentru a garanta accesul pe teritoriul său al persoanelor care au drept la protecție internațională, inclusiv în cadrul operațiunilor de control la frontierele sale exterioare;

7. consideră salutar faptul că Comisia a definit accesul persoanelor care au nevoie de protecție drept unul dintre obiectivele fundamentale ale SECA;

8. invită Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (Frontex) să ofere informații detaliate în legătură cu numărul de solicitanți de azil identificați în cursul operațiunilor sale și în legătură cu situația dificilă a persoanelor reținute și returnate într-o țară de tranzit sau de origine în cursul acestor operațiuni; invită Comisia să înainteze o propunere de revizuire a mandatului Frontex pentru a afirma explicit că protecția și preocuparea pentru drepturile omului reprezintă o parte integrantă a gestionării frontierele externe ale UE;

9. salută recunoașterea de către Comisie a nevoii de garantare a coerenței cu alte politici care au un impact asupra protecției internaționale; prin urmare, solicită Comisiei să sprijine și să introducă inițiative pentru revizuirea și adaptarea tuturor politicilor și practicilor de gestionare a frontierele, ca de exemplu FRONTEX și Sistemul european de supraveghere a frontierele (EUROSUR), care să garanteze accesul refugiaților la protecție în UE și respectarea deplină a principiului de nereturnare la granițele externe ale UE; subliniază, în plus, că obligația de a oferi asistență, astfel cum este consacrată în Convenția ONU asupra dreptului mării (UNCLOS) are caracter obligatoriu din punct de vedere juridic pentru statele membre, UE și Frontex;

Îmbunătățirea legislației în vigoare

10. salută faptul că în hotărârea menționată anterior în cauza C-133/06, Curtea de Justiție a Comunităților Europene a anulat alineatele (1) și (2) din articolul 29, precum și alineatul (3) din articolul 36 din Directiva privind azilul, care se referea la adoptarea sau modificarea unei liste comune minime de țări de origine sigure, precum și a unei liste comune de țări terțe sigure;

11. salută inițiativele pozitive din anumite state membre de a primi solicitanții de azil - de la depunerea cererii lor de protecție internațională - în structuri deschise și cu integrarea deplină în comunitățile locale;

12. consideră că solicitanții de azil sunt persoane vulnerabile care trebuie să beneficieze de condiții de primire adecvate; reamintește că mediul carceral nu poate în niciun caz să îi ajute să depășească traumele trăite în țările lor de origine sau pe cele din timpul călătoriei lor spre Europa;

13. salută dispozițiile din ultimele propuneri ale Comisiei care prevăd ca statele membre să nu rețină o persoană în custodie publică pentru simplul motiv că a solicitat protecție internațională; consideră că solicitanții de azil nu ar trebui, din principiu, să fie luați în custodie publică, având în vedere poziția lor extrem de vulnerabilă;

14. regretă faptul că în mai multe state membre, detenția solicitanților de azil este încă o realitate, ca urmare a intrării lor ilegale pe teritoriul acestora și salută astfel introducerea unor garanții procedurale în materie de custodie publică în Directiva primire; în această privință, consideră că luarea solicitanților de azil în custodie publică ar trebui să fie posibilă doar în circumstanțe foarte clar definite și sub rezerva principiului necesității și a proporționalității atât în ceea ce privește modul, cât și scopul unei astfel de custodii; consideră, de asemenea, că în cazul în care un solicitant de azil este luat în custodie publică, persoana respectivă ar trebui să beneficieze de dreptul de exercitare a unei căi de atac în fața unei instanțe naționale;

15. consideră esențial ca domeniul de aplicare al noii Directive primire să fie clarificat astfel încât să acopere centrele de cazare, zonele de tranzit, procedurile de la frontieră și persoanele transferate în baza sistemului de la Dublin;

Marți, 10 martie 2009

16. salută introducerea în Directiva primire a unui sistem oficial de identificare imediată a persoanelor vulnerabile, în special a minorilor neînsoțiți, a persoanelor în vârstă dependente, a persoanelor cu handicap, a femeilor însărcinate, a părinților celibatari cu copii și a persoanelor care au suferit traume (tortură, viol, violență psihologică, fizică și sexuală);

17. consideră că ar trebui stabilită o procedură de solicitare a azilului unică și standarde unice pentru stabilirea statutului de refugiat sau de persoană care are nevoie de protecție internațională, care ar trebui să acopere toate cererile de „protecție internațională” (statut de refugiat, protecție subsidiară, protecție temporară);

18. salută faptul că Comisia are în vedere clarificarea condițiilor pentru obținerea protecției subsidiare și, în special, faptul că propune reanalizarea nivelului drepturilor și avantajelor care trebuie acordate beneficiarilor acestui tip de protecție; acest fapt ar trebui să asigure o mai mare egalitate a tratamentului la un nivel consolidat;

19. salută intenția Comisiei de a modifica Directiva privind azilul și subliniază că procedura comună de azil ar trebui să prevadă termene clare, uniforme și rezonabile, în cadrul cărora autoritățile să se poată pronunța asupra unei cereri de azil, evitându-se astfel perioade de așteptare lungi și nejustificate care ar putea avea consecințe negative asupra sănătății și bunăstării solicitanților de azil; reamintește că acordarea statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară ar trebui să se facă întotdeauna pe baza unei evaluări individuale și să nu se limiteze în niciun caz la o evaluare generalizată (de exemplu, în funcție de naționalitate) sau condiționalitate (de exemplu, referitor la situația drepturilor omului în țara de origine);

20. consideră că este de dorit să se utilizeze în comun informațiile cu privire la țările de origine, pe care le dețin diversele state membre și încurajează Comisia să-și intensifice eforturile în ceea ce privește crearea unei bănci de date comune; subliniază că strângerea și prezentarea de informații despre țara de origine și administrarea unui portal ar trebui să asigure faptul că sunt incluse rapoarte de țară a unor diferiți experți consacrați, că informațiile sunt accesibile publicului și păstrate separat de solicitări de către factorii decizionali (astfel încât să rămână imparțiale și fără influențe politice) și că se respectă un echilibru corect între sursele guvernamentale, neguvernamentale și internaționale, atunci când se colectează informații despre țările de origine;

21. salută reformarea Regulamentului „Dublin” și prevederile propuse privind un mecanism de suspendare a transferurilor efectuate în conformitate cu sistemul de la Dublin dacă există preocupări referitoare la faptul că, în urma acestora, solicitanții nu ar beneficia de standarde adecvate de protecție în statele membre responsabile, în special în ceea ce privește condițiile de primire și accesul la procedurile de azil, precum și în cazurile în care transferurile respective ar contribui la împovărarea acelor state membre care sunt confruntate cu presiuni disproporționate datorate, în special, situației lor geografice sau demografice; subliniază totuși că aceste dispoziții ar constitui în final mai degrabă o declarație politică, decât un instrument eficient care să sprijine în mod serios statele membre, în lipsa introducerii unui instrument obligatoriu dublu pentru toate statele membre care să stipuleze următoarele:

(a) detașarea funcționarilor din alte state membre sub egida unei Birou european de sprijin în materie de azil în vederea acordării de sprijin acelor state membre care se confruntă cu situații specifice și problematice;

(b) un sistem de relocare a beneficiarilor de protecție internațională din statele membre care se confruntă cu situații specifice și problematice în alte state, în consultare cu Înaltul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) și cu acordul beneficiarilor;

22. consideră că în temeiul Regulamentului „Dublin” revizuit, solicitanții de azil ar trebui să beneficieze de dreptul la o cale de atac împotriva unei hotărâri de transfer, o astfel de cale de atac impunând instanțelor obligația de a examina din oficiu necesitatea de a suspenda în mod temporar executarea hotărârii de transfer;

Structuri administrative

23. susține cu fermitate crearea unui Birou european de sprijin în materie de azil care ar trebui să coopereze strâns cu UNHCR, precum și cu ONG-urile specializate în domeniul azilului;

Marți, 10 martie 2009

24. consideră că una dintre sarcinile Biroului european de sprijin în materie de azil ar trebui să fie analizarea cu exactitate a divergențelor care continuă să existe între sistemele de azil național, pentru a contribui la îmbunătățirea acestora;

25. consideră că printre activitățile Biroului european de sprijin în materie de azil ar trebui să figureze și elaborarea de orientări în vederea facilitării unei evaluări mai corecte a cererilor de azil, promovarea schimburilor de bune practici, monitorizarea respectării și aplicării legislației comunitare în cauză (sprijinind rolul Comisiei de gardian al tratatelor);

26. consideră că ar trebui să se aibă în vedere în mod practic monitorizarea tratamentului persoanelor care au fost returnate în țara lor de origine sau de plecare, ca urmare a refuzării solicitărilor de protecție;

27. încurajează ferm Comisia să-și continue eforturile de stabilire a unui program de formare european comun în materie de azil, având în vedere faptul că de calitatea deciziilor adoptate în acest domeniu depinde în mod direct calitatea formării și a informării factorilor de decizie de la nivel național; este de părere că o consultare a organizațiilor societății civile specializate în acest domeniu în vederea elaborării programelor de formare ar constitui o garanție a eficacității în acest sens;

28. consideră că toți factorii de decizie trebuie să aibă acces egal la informații prelucrate profesionist și obiectiv despre țările de origine, acesta reprezentând instrumentul esențial pentru autoritățile care acordă azil și pentru instanțele care soluționează căile de atac, precum și pentru solicitanții de azil, care se bazează pe aceste informații pentru a verifica solicitarea de protecție internațională;

29. subliniază faptul că, în timpul perioadelor de așteptare, autoritățile ar trebui să ia în considerare diferitele nevoi ale solicitanților de azil aflați într-o situație mai delicată, cum ar fi copiii, persoanele cu handicap și femeile, și să asigure infrastructura necesară;

Integrarea beneficiarilor protecției internaționale

30. recunoaște importanța integrării beneficiarilor protecției internaționale, în ceea ce privește democrația, securitatea și considerațiile economice;

31. regretă faptul că normele instituite de Regulamentul „Dublin” pentru a stabili statul însărcinat cu examinarea unei cereri de azil nu țin cont de doleanțele solicitanților și consideră că anumite criterii de ordin familial, cultural și lingvistic ar trebui să fie luate în considerare într-o măsură mai mare în astfel de decizii pentru a se favoriza integrarea solicitanților de azil;

32. îndeamnă Consiliul să ajungă la un acord cu privire la extinderea domeniului de aplicare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung ⁽¹⁾ pentru a include refugiații și beneficiarii protecției subsidiare;

33. salută propunerea Comisiei ca Directiva primire să ofere solicitanților un acces simplificat la piața muncii, având în vedere că integrarea lor în viața profesională constituie o condiție esențială pentru integrarea lor în statul membru gazdă și, de asemenea, sprijină dezvoltarea unor abilități care sunt avantajoase, atât pe parcursul șederii lor în statul membru gazdă, cât și în eventualitatea întoarcerii în țara lor de origine;

34. consideră că, atunci când se stabilește statul membru responsabil, sistemul de azil ar trebui să faciliteze integrarea, luând în considerare, printre altele, profilul social, cultural și lingvistic, recunoașterea nivelurilor educaționale, calificările profesionale și abilitățile solicitantului de azil care corespund nevoilor economice ale statului membru gazdă;

⁽¹⁾ JO L 16, 23.1.2004, p. 44.

Marți, 10 martie 2009

35. recomandă să nu se facă nicio diferență între drepturile acordate refugiaților și beneficiarilor protecției subsidiare; insistă mai ales asupra necesității de a îmbunătăți accesul beneficiarilor protecției subsidiare la drepturile sociale și economice, având în vedere faptul că aceasta este esențială pentru integrarea lor;

Mecanisme de solidaritate

36. consideră că unul dintre obiectivele SECA ar trebui să îl constituie crearea unor mecanisme eficiente de solidaritate pentru a ameliora situația țărilor care primesc cele mai mari fluxuri de solicitanți de azil și care întâmpină dificultăți în ceea ce privește garantarea unor condiții de primire adecvate, procesarea solicitărilor la termenele și în formele prevăzute sau în ceea ce privește integrarea solicitanților care au obținut statutul de refugiat;

37. este de părere că solidaritatea nu se poate limita la acordarea unor mijloace financiare și solicită aplicarea efectivă a unor mecanisme de reinstalare internă și de relocare, pe bază de voluntariat, după cum se prevede în Pactul european cu privire la imigrare și azil; consideră că acest fapt ar permite beneficiarilor protecției internaționale să fie primiți de alt stat membru decât cel care le-a acordat beneficiul acestei protecții;

38. consideră că ar trebui să fie luată în considerare extinderea domeniului de aplicare a Directivei 2001/55/CE ⁽¹⁾ pentru a permite în special categoriilor specifice de persoane care solicită protecție internațională să fie primiți pentru o perioadă provizorie, chiar și în situația în care nu există afluxuri masive;

39. încurajează crearea, sub egida viitorului Birou european de sprijin în materie de azil, a unor echipe de experți în domeniu, care ar putea să acorde sprijin statelor membre care se confruntă cu fenomene de afluxuri bruște și masive ale solicitanților de azil, afluxuri la care nu reușesc să facă față;

40. invită Comisia să ia în considerare posibilitatea de a institui un mecanism european de transfer al protecției internaționale, sub supravegherea viitorului Birou european de sprijin în materie de azil, pentru a permite circulația refugiaților în Europa, la cererea acestora, și pentru a ușura astfel povara suportată de unele state membre;

41. salută intenția Comisiei de a lansa un studiu pentru a trece în revistă mijloacele de îmbunătățire a solidarității financiare în cadrul Uniunii și așteaptă cu interes propunerile care vor fi formulate în acest sens;

42. sprijină acordurile de monitorizare a frontierelor încheiate între autoritățile internaționale, UNHCR și ONG-urile din UE, precum și alocarea de resurse pentru acestea din fondul UE pentru granițele externe;

Cooperarea cu țări terțe

43. subliniază că ar trebui să se instituie un SECA pe deplin compatibil cu obiectivele și activitățile din domeniul protecției refugiaților ale instrumentelor UE pentru cooperare cu țările în curs de dezvoltare (ca de exemplu Fondul european de dezvoltare, Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare (ICD), Instrumentul european de vecinătate și parteneriat și Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului), precum și cu acordurile și parteneriatele dintre UE și țările în curs de dezvoltare (ca de exemplu Acordul de la Cotonou și Parteneriatul strategic Africa-UE);

44. împărtășește opinia Comisiei că azilul este mai degrabă o componentă esențială a cooperării pentru dezvoltare cu țări terțe, decât un instrument de gestionare a crizei; reamintește, de asemenea, că cooperarea pentru dezvoltare, în special prevenirea crizelor, monitorizarea drepturilor omului, transformarea conflictelor și consolidarea păcii ar putea să servească drept instrument preventiv împotriva strămutării; subliniază prin urmare că SECA ar trebui să aibă legături strânse cu politicile europene umanitare și de dezvoltare;

⁽¹⁾ Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri (JO L 212, 7.8.2001, p. 12).

Marți, 10 martie 2009

45. așteaptă cu interes evaluarea programelor regionale de protecție care urmează să aibă loc în 2009; subliniază faptul că dezvoltarea unor asemenea programe ar trebui să corespundă în totalitate cu planurile naționale și regionale de acțiune și cu programul tematic privind migrația și azilul din cadrul ICD și, la un nivel mai general, nu ar trebui să reprezinte niciodată un mijloc de eliminare a responsabilităților statelor membre și ale UE; invită Comisa să îmbunătățească coordonarea măsurilor adoptate de către diversele sale servicii în acest sens în vederea optimizării sinergiei dintre acestea și să prezinte un raport Parlamentului cu privire la măsurile adoptate în această privință;
46. recunoaște importanța consolidării capacităților de primire ale țărilor care acordă primul azil și a înființării la nivel european și în cooperare cu UNHCR a unui program de relocare care să prevadă criteriile și mecanismele de coordonare comune;
47. solicită, de asemenea, să se facă o evaluare a adecvării fondurilor disponibile pentru măsuri privind țările terțe, de exemplu - protecția în regiune - mai ales, în lumina poziției declarate a Parlamentului că aceste măsuri necesită o finanțare suplimentară și nu o realocare a fondurilor pentru dezvoltare;
48. solicită Comisiei să promoveze o participare mai activă a statelor membre la eforturile la nivel mondial de relocare a refugiaților;
49. ia act cu mare interes de ideea creării unor „proceduri de intrare protejată” și încurajează ferm Comisia să analizeze modalitățile concrete și implicațiile practice ale acestui tip de măsuri;
50. așteaptă cu interes rezultatele studiului cu privire la procesarea comună a cererilor de azil din afara teritoriului UE, pe care Comisia preconizează să-l efectueze în 2009, și atrage atenția cu privire la orice tentativă de a transfera sarcina primirii solicitanților de azil și a procesării cererii lor țărilor terțe sau UNHCR;

*

* *

51. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor statelor membre, Frontex și Înalțului Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați.

Planul de acțiune al Comisiei pentru un cadru de control intern integrat

P6_TA(2009)0088

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la planul de acțiune al Comisiei pentru un cadru de control intern integrat (2008/2150(INI))

(2010/C 87 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul CE,
- având în vedere Avizul nr. 2/2004 al Curții de Conturi a Comunităților Europene privind modelul de „audit unic” (și propunerea privind un cadru de control intern comunitar) ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 15 iunie 2005 privind o foaie de parcurs spre un cadru de control intern integrat (COM(2005)0252),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 17 ianuarie 2006 privind planul de acțiune pentru un cadru de control intern integrat (COM(2006)0009),

⁽¹⁾ JO C 107, 30.4.2004, p. 1.